

[Undervisningsministeren.]

siden Københavns Skoledirektion afskedigede en Lærer, som havde været mindre heldig i sin Undervisning — den saakaldte Egebjerg-Affære; jeg skal slet ikke komme ind paa den, jeg vil kun minde om den.

Det ærede Medlem Hr. Mogens Fogs Tale forekom mig at være et Forsøg paa at snakke uden om det, det kommer an paa; den ugifte Moders og hendes Barns Retsstilling er der jo ikke nogen, der vil bestride, men det er ikke det, det drejer sig om her. Det ærede Medlem brugte ogsaa meget stærke Ord og talte om Hykleri. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem vil hævde en Moral, der siger, at Skolen hviler paa Kristendommens Grund, men samtidig vil gøre gældende, at den, som hævder en modsat Moral, skal kunne fortsætte sin Gerning som Skoleleder. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlems Ord med noget større Styrke kunde karakteriseres som Hykleri.

Jeg skal ikke sige noget til de ærede Medlemmer, der har været enige med mig i min Opfattelse, men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kolbjørn, som fremhævede, at der fra Skoledirektionens Side ikke var truffet nogen principiel Afgørelse i Sagen, at det er dér, jeg synes, Misforstaaelsen kommer til at ligge, idet denne Afgørelse rundt omkring i vort Land opfattes som en Afgørelse, der betyder, at for Fremtiden er der fri Bane for dette. Der er dog en himmelvid Forskel paa — og hvorfor vil man ikke se det —, om man erkender en Fejl og derved i Virkeligheden anerkender den Moral, der hidtil har været, eller man hævder, at det, man gør, er det rigtige, og derved konstituerer en ny Moral. Der er ikke Tale om, at der er nogen Foragt for Moderen eller alt dette, slet ikke. Der er heller ikke i denne Forbindelse Tale om, saa vidt jeg har forstaaet, at Kaarene skulde blive usikre eller saadan noget lignende for det ærede Medlem. Faren ligger deri, at det ærede Medlem baade ved den Stilling, hun indtager, og den Personlighed, hun er, bliver et Eksempel for mange unge og et farligt Eksempel. Og derfor tror jeg, at den Afgørelse, Skoledirektionen har truffet, ikke vil bringe Ro om Sagen, hverken her eller i det øvrige Land. Derfor gentager jeg, at jeg tror, det er nødvendigt, at Skoledirektionen tager Sagen op paa ny.

Til sidst vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Mogens Fog, som mente, at der aldrig var nogen, der angreb nogen Lærer, at det er fuldstændig urigtigt. Spørgsmaalet er blevet undersøgt i Ministeriet, og det viser sig, at der er 7 Eksempler paa Lærere, der er blevet afskediget ude i Landet, men ikke een Lærerinde, saa det er altsaa det omvendte af, hvad det ærede Medlem siger. Forholdet ligger ikke saadan, at der her er draget noget Skel mellem Kvinde og Mand, saa det kan ikke nytte at føre den Argumentation i Marken.

Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger, da jeg forstaaer, at Mødet ønskes afbrudt.

Formanden: Jeg skal her afbryde Mødet. Det genoptages Kl. 16.

Mødet afbrudt Kl. 15³⁵.

Mødet genoptaget Kl. 16.

Petra Petersen: Det er sikkert gaaet mange andre Kvinder og Mødre, som det er gaaet mig. Man har med stigende Forundring fulgt det, som man i Dag kalder Problemet Nordentoft. For os almindelige Kvinder var der intet Problem. Det, at en Kvinde skulde have et Barn, er for os en ganske naturlig Ting. Der fødes Tusinder af Børn hver Dag af gifte og ugifte Mødre. Nej, det var intet Problem, Problemet opstod først, da velvillige Sjæle gjorde det til et Problem.

Det er med stigende Forundring, man har fulgt den Kampagne, der er rejst mod Frøken Inger Merete Nordentoft. Jeg mindes aldrig at have oplevet, at saa snavsede og ufine Metoder er taget i Brug som under denne Sag. Der er i de seneste Dage til Rigsdagens Medlemmer sendt et Flyveblad, udgivet af en Præst ved Navn Willeesen. Dette Blad og de Indlæg, forskellige Præster har haft i Dagbladene, kan kun skade de